

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617010171
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4617010171.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného I. R., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného I. R., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 14. 11. 2018 sp. zn. 2To/48/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 28. 1. 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému I. R., narodenému XX.XX.XXXX v R., trvale bytom obec N., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce,

u k l a d á

podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 7 Trestného zákona, za použitia § 42 odsek 1 Trestného zákona, podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/8/2018 zo dňa 15.02.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný I. R. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

hoci mu z ustanovení Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje dieťa a to D., nar. XX.XX.XXXX, bytom u pestúnky W. P., R., nám. W. XXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Mělník sp.zn. 42P/16/2004 zo dňa 23.01.2008, právoplatného dňa 14.02.2008 bol zaviazaný prispievať na jej výživu

sumou 1000,-Kč mesačne na účet Úradu práce ČR - Krajská pobočka v Příbrami, Nová 2571, Mělník, vyživovací povinnosť si v mieste bydliska ako aj na iných miestach riadne neplnil, plneniu sa úmyselne vyhýbal tým, že nikde nepracoval, o prácu nejavil záujem, pretože bol z úradu práce vyradený pre nespokojnosť a živil sa príležitostnou prácou, čím mu za obdobie od 03.09.2015 do 26.12.2017 vznikol dlh na výživnom voči Úradu práce ČR - Krajská pobočka v Příbrami, Nová 2571, Mělník vo výške 1056,60 Eur (28.000,-Kč), hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 10.06.2015, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/137/2012 zo dňa 25.09.2013, právoplatného dňa 07.12.2013.

Za to uložil obžalovanému podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd I. stupňa sa nevysporiadal s jeho námietkami a tieto doslovne ignoroval. Poukázal na to, že nie je otcom dieťaťa, čo potvrdila i matka dieťaťa a preto od neho žiadne peniaze nežiadala. Podal žiadosť o zrušenie otcovstva na Okresnom súde v Mělníku v Českej republike ešte v r.2001. Nechápe, prečo sa v spise nikde nenachádza jeho žiadosť o zrušenie otcovstva. Maloletú D. P. si vzala do pestúnskej starostlivosti pani W. P., keďže biologická matka sa o dieťa nestarala. Po osvojení si dieťaťa W. P., bol od januára 2008 zaviazaný ako otec prispievať na výživu sumou 1.000,- Kč na účet Úradu práce ČR, o čom nevedel. Poukázal na skutočnosť, že nikdy ho nikto nekontaktoval, že dieťa bolo dané do pestúnskej starostlivosti a že má platiť výživné úradu práce. Toto sa dozvedel prvýkrát až v roku 2013 v konaní na Okresnom súde v Topoľčanoch. Namietal, že mu doposiaľ nebol doručený rozsudok z konania vedeného na Okresnom súde v Mělníku sp. zn. 42P/16/2004 ohľadne platenia výživného. V čase výkonu trestu vyživovací povinnosť nahlásil. Ďalej uviedol, že súdom I. stupňa bol vydaný najskôr trestný rozkaz, kde mu bol uložený za prejednaný skutok nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace a nevie prečo trvalo súdu 8 mesiacov zistiť, že sa nachádza vo výkone trestu. Taktiež namietol, že nie je pravdou, že by si prácu nehľadal, ale nikto ho nechcel zamestnať. Konštatoval, že mu sudkyňa súdu I. stupňa rozšírila obžalobu, že mal spáchať skutok závažnejším spôsobom, čím mu bola navýšená spodná hranica trestnej sadzby a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov. Žiadal tiež o zmenu obhajcu pre stratu dôvery a neplnenie si povinností obhajcom a namietol nezaujatosť zákonnej sudkyne, ktorá ignorovala dôvody jeho obhajoby a vedome porušovala zákon v jeho neprospech. Preto žiadal vec odňať uvedenej sudkyňi. V konečnom návrhu žiadal, aby krajský súd odvolaniu vyhovel a napadnutý rozsudok zrušil, pričom konštatoval potrebu ukladania súhrnného trestu, vo vzťahu k trestu, ktorý vykonáva.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí o odvolaní uviedol, že písomné odvolanie obžalovaného obsahuje všetky potrebné atribúty, ktorých sa chcel dotknúť. Za najzávažnejšiu námietku považuje potrebu uloženia súhrnného trestu. Čo sa týka ostatných námietok, poukázal na písomné zdôvodnenie odvolania obžalovaným. Navrhol uložiť obžalovanému súhrnný trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že celá vec sa týka rozsudku Okresného súdu Mělník z 23. 1. 2008, ktorý mu bol krajským súdom doručený. Nie je však z neho zrejmé, kedy a kde došlo k zrušeniu pôvodného rozsudku, ktorým bol zaviazaný k vyživovacej povinnosti ešte v roku 2001 vo vzťahu k biologickej matke dieťaťa. Preto má dva rozsudky a nevie, ktorý je právoplatný a podľa ktorého má platiť. Podozkoval, že druhé konanie na Okresnom súde Mělník prebehlo bez neho a v konaní v roku 2001, v ktorom bol zaviazaný platiť na dieťa biologickej matke výživné, si podal žiadosť o zrušenie otcovstva a nevie prečo o nej nie je rozhodnuté.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že súd I. stupňa na základe správne vykonaného dokazovania a ustáleného skutkového stavu vec aj správne právne posúdil. Pokiaľ ide o uložený trest, konštatoval, že medzičasom bol obžalovaný odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nitra z 15. 2. 2018 a prejednaný skutok predchádza tomuto vyhlásenému právoplatnému rozsudku. Preto bol dôvod na uloženie súhrnného trestu obžalovanému. Navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. mu uložiť podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov a zaradiť ho na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným

stupňom stráženia. Súčasne navrhol zrušiť výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/8/2018 zo dňa 15. 2. 2018.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že predmetná vec už bola predmetom preskúmvavej povinnosti odvolacieho súdu potom, ako bol vo veci vyhlásený dňa 27. 6. 2018 odsudzujúci rozsudok. V dôsledku odvolania obžalovaného bol tento následne Krajským súdom v Nitre dňa 18. 9. 2018 pod sp. zn. 2To 77/2018 zrušený a vec vrátená súdu I. stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzali a porušenie ustanovení, ktorými sa má zabezpečiť právo obhajoby, keď obžalovaný nebol vopred v súlade s § 284 ods. 2 Tr. por. poučený na možnosť prísnejšej právnej kvalifikácie.

Po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie súd I. stupňa najskôr písomne upozornil obžalovaného, že žalovaný skutok môže byť ďalej v konaní právne posúdený ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. a po vykonaní hlavného pojednávania opäť vo veci rozhodol tak, že obžalovaného uznal vinného zo skutku uvedeného v obžalobe právne kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák.

Krajský súd po preskúmaní veci zistil, že súd I. stupňa sa dôsledne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi a vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver o tom, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, keďže pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu I. stupňa, že z vykonaného dokazovania niet pochyb o tom, že skutok sa stal, tento spáchal obžalovaný I. spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku a skutok správne po vykonaní dokazovania právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák.

Obžalovaný podal odvolanie dôvodiac, že je nevinný, nemohol platiť výživné na mal. D., keďže mu dodnes nebol doručený rozsudok Okresného súdu Mělník o tom, že je dieťa umiestnené do pestúnskej starostlivosti a že má platiť Úradu práce ČR, krajskej pobočke Příbram výživné vo výške 1.000,- Kč. Súčasne namietol, že podal žiadosť o zrušenie otcovstva na Okresný súd Mělník a nevie, kam sa podela.

Odvolací súd sa napriek uvedenej obrane obžalovaného stotožňuje so záverom súdu I. stupňa, že vina obžalovaného bola nepochybne preukázaná najmä výpoveďou zástupkyne Úradu práce ČR, krajskej pobočky Příbram C. N., ktorá potvrdila, že obžalovaný platiť výživné na mal. D. iba v dobe, kedy bol vo výkone trestu, pričom dlh na výživnom má od 3. 9. 2015 do 26. 12. 2017 vo výške 28.000,- Kč. Taktiež svedkyňa W. P., v ktorej pestúnskej starostlivosti sa dieťa nachádza, potvrdila, že obžalovaný jej s výnimkou 100,- eur v r. 2017 (čo označil za dar) neposlal na výživu mal. D. žiadnu sumu.

Výpoveď uvedených svedkýň podporujú aj listinné dôkazy zadokumentované v spise, a to najmä rozsudok Okresného súdu v Mělníku sp. zn. 42P/16/2004 zo dňa 7. 3. 2007, ktorým bola mal. D. zverená do opatery W. P.; rozsudok Okresného súdu v Mělníku sp. zn. 42P/16/2004 zo dňa 23. 1. 2008, právoplatný dňa 14. 2. 2008, ktorým bol obžalovaný povinný prispievať na výživu dcéry D. sumou vo výške 1000,- Kč na účet Úradu práce ČR, krajskej pobočky Příbram; aktuálny rodný list mal. D. z

ktorého vyplýva, že obžalovaný je otcom dieťaťa (bez ohľadu na skutočnosť, či podal návrh na zrušenie otcovstva); rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/173/2012 zo dňa 25. 9. 2013, z ktorého vyplýva, že už bol za neplatenie vyživovacej povinnosti na mal. D. voči Úradu práce ČR uznaný vinným z rovnakého trestného činu. V neposlednom rade jeho vina a zavinenie je preukázané i zo správy ÚVTOS Želiezovce, z ktorej vyplýva, že počas výkonu trestu od 25. 6. 2013 do 10. 6. 2015 nahlásil vyživovaciu povinnosť a boli mu vykonávané zrážky z pracovnej odmeny v dôsledku vyživovacej povinnosti na mal. Blanku.

Poukazujúc na uvedené skutočnosti a závery vyplývajúce z vykonaných dôkazov aj krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Súčasne krajský súd zistil, že skutok bol súdom I. stupňa správne právne kvalifikovaný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., keď úmyselne neplatil výživné, prácu si aktívne nehľadal, nepoberal dávky v nezamestnanosti, a výživné neplatil po dlhší čas a to napriek tomu, že už bol za taký skutok v posledných 2 rokoch odsúdený (Okresný súd Topoľčany sp. zn. 1T/137/2012) .

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku žalovaného prečinu, táto bola naplnená priamym úmyslom obžalovaného v zmysle ustanovenia § 15 písm. a/ Tr. zák., keď chcel svojím spávaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, čoho dôkazom je spôsob vykonania skutku, ako i skutočnosť, že už minimálne v predchádzajúcom trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany sp. zn. 1T/137/2012 sa obžalovaný dozvedel, že má platiť výživné na mal. D. vo výške 1.000,- Kč Úradu práce ČR, krajskej pobočke Příbram. Napriek tomu, že v uvedenej trestnej veci vykonal trest, následne opäť výživné neplatil.

Zo všetkých uvedených dôvodov považuje krajský súd výrok o vine napadnutého rozsudku za zákonný a správny. Pokiaľ obžalovaný v konaní namietol nesprávnosť a nezákonnosť postupu súdov Českej republiky, keď konali vo veci zverenia dieťaťa ako i o výživnom v jeho neprítomnosti, nedoručili mu príslušné rozsudky a konania prebiehali bez neho napriek skutočnosti, že v tom čase sa nachádzal vo výkone trestu, je potrebné uviesť, že odvolací súd nemá právomoc preskúmať správnosť právoplatného rozhodnutia súdu Českej republiky. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obžalovaného, že nebolo zrušené pôvodné rozhodnutie, že má platiť výživné biologickej matke dieťaťa, krajský súd uvádza, že je povinný platiť výživné podľa posledného právoplatného rozhodnutia, ktorým je rozsudok Okresného súdu v Mělníku sp. zn. 42P/16/2004 zo dňa 23. 1. 2008, právoplatný dňa 14. 2. 2008, nachádzajúci sa na č. l. 16 spisu).

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namietal zaujatosť zákonnej sudkyne JUDr. Márie Krausovej, je potrebné uviesť, že tak robil výlučne z dôvodu procesného postupu súdu, pričom o takejto námietke sa v zmysle ustanovenia § 32 ods. 6 Tr. por. nekoná a pokiaľ ide o návrh podľa § 23 Tr. por. uvedený v odvolaní, keďže vec sa v čase jeho podania nachádzala už v štádiu pred odvolacím súdom a súd I. stupňa už vo veci konať a rozhodovať nebude, nebol dôvod na preskúmanie tohto návrhu.

K námietke obžalovaného, že podal na Okresnom súde Mělník návrh na zrušenie otcovstva, krajský súd uvádza, že doposiaľ je obžalovaný vedený v rodnom liste ako otec dieťaťa, z čoho zjavne vyplýva, že nebolo jeho otcovstvo zrušené, preto nie je rozhodné v predmetnom konaní, čo sa stalo s jeho žiadosťou, resp. akým spôsobom bola vybavená.

Pokiaľ ide o osobné pomery obžalovaného, tento bol v minulosti sedemkrát súdne trestaný (z odsúdení, na ktoré je možné prihliadať), pričom naposledy bol odsúdený Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 5T/8/2018 rozsudkom vyhláseným dňa 15. 2. 2018, právoplatným toho istého dňa, ktorým mu bol uložený pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý aktuálne vykonáva.

Krajský súd preskúmal i výrok o treste a zistil, že súd I. stupňa pri ukladaní trestu nezhliadol u obžalovaného žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zák., zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a preto mu ukladal trest odňatia slobody po úprave trestnej sadby uvedenej v § 207 ods. 3 Tr. zák. podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. , t.j. v rozpätí 28 mesiacov až 5 rokov.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre rozhodnutie o treste a v dôsledku toho pochybil, keďže neprihliadol na skutočnosť, že u obžalovaného je nutné ukladať súhrnný trest. Týmto postupom súdu I. stupňa došlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona v neprospech obžalovaného. Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal odvolací súd zo základných zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

S poukazom na uvedené, odvolací súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., zistil prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (že v minulosti nevedol riadny život a bol už trestne stíhaný za majetkovú trestnú činnosť). Odvolací súd neprihliadol na prítiažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák., že spáchal viac skutkov, vzhľadom na potrebu ukladania súhrnného trestu s použitím tzv. asperačnej zásady, čím by dvakrát prítiažil obžalovanému (zákaz dvojitého pričítania uvedený v § 38 ods. 1 Tr. zák.) a súčasne by mu nemohol túto prítiažujúcu okolnosť priznať ani z dôvodu absencie podania odvolania prokurátorom v jeho neprospech. Vzhľadom na prevažujúci pomer prítiažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, by mu mal byť ukladaný trest s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., t.j. po zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby, avšak odvolací súd neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. z dôvodu potreby ukladania súhrnného trestu s použitím tzv. asperačnej zásady podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 38 ods. 7 Tr. zák.

Krajský súd uložil obžalovanému súhrnný trest, keďže sa skutku dopustil skôr (prejednávaný skutok bol dokončený dňa 26. 12. 2017) ako bol odsúdený vo veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 5T/8/2018 rozsudkom vyhláseným dňa 15. 2. 2018, právoplatným toho istého dňa, a to podľa trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný v zmysle zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák.

Takto vychádzal pri ukladaní trestu z najprísnejšej trestnej sadzby uvedenej pri zločine krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., ktorá je v rozpätí 3 roky až 10 rokov a po použití asperačnej zásady v rozpätí 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace. Napriek uvedenému, nemohol uložiť obžalovanému trest v uvedenej trestnej sadzbe pre absenciu odvolania podaného prokurátorom v jeho neprospech, keďže mu nemôže byť v tomto konaní uložený prísnejší trest ako mu bol uložený súdom I. stupňa. Preto s použitím zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. mu uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Z dôvodu ukladania súhrnného trestu, v zmysle ustanovenia § 42 ods. 2 Tr. zák., odvolací súd súčasne zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/8/2018 zo dňa 15. 2. 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, súd I. stupňa správne zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu, bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Preto i odvolací súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol vo veci sám tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku, keďže na to boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.